

ת"ד (תל אביב) 5028-07-14 - מדינת ישראל נ' יחזקאל אברג'יל - נוכח

ת"ד (תל-אביב-יפו) 5028-07-14 - מדינת ישראל נ' יחזקאל אברג'יל - נוכח שלום תל-אביב-יפו

ת"ד (תל-אביב-יפו) 5028-07-14

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אקסול

נגד

יחזקאל אברג'יל - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד דוד גולן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בתל-אביב-יפו

[16.10.2017]

לפני

כבוד השופט דן סעדון

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בגדר הסדר טיעון, בעבירה של נהיגה בהשפעת משקאות משכרים ועבירה של . במסגרת הסדר הטיעון סוכם כי הצדדים יעתרו, בין היתר , לעונש פסילה בן 11 חודשים "בניכוי פסילה מנהלית". ההגנה מעולם לא טענה בהתאם להסדר הטיעון שלו הייתה היא שותפה. היא ביקשה לדחות את מועד הטיעונים לעונש ובמקביל ניסתה לשכנע - ללא הצלחה - את התביעה להסכים לניכוי פסילה שריצה הנאשם בהחלטת המכון הרפואי לבטיחות בדרכים (להלן: "המרב"ד") מן הפסילה על פי ההסדר.
2. ביום 25.9.17 טענו הצדדים לעונש. שני הצדדים טענו על פי המתווה שנקבע בהסדר הטיעון אך ההגנה הוסיפה, לעניין רכיב פסילת הרישיון, כי יש לנכות ממנו את פסילת המרב"ד. ההגנה הגישה את טופס המרב"ד בעניינו של הנאשם והפנתה לעפ"ת 18445-09-12 שיינברום נ' מ"י שם הכיר בית המשפט המחוזי בת"א באפשרות לנכות מתקופת פסילה גם את פסילת המרב"ד.
3. שיקלתי את טענות הצדדים. מצאתי לקבוע כי יש לדחות את טענת ההגנה בדבר פסילת המרב"ד וממילא יש לגזור את דינו של הנאשם על פי המתווה שנקבע בהסדר הטיעון, שהינו סביר וראוי בנסיבות המקרה.

4. אין חולק חולקים כי רכיבי העונש שהוצגו לבית המשפט בהסדר הטיעון מצויים במתחם העונש ההולם בנסיבות. בין הצדדים התגלעה מחלוקת, לאחר כריתת הסדר הטיעון, בדבר ניכוי פסילת המרב"ד מן הפסילה על פי ההסדר. במקרה זה קיימות שתי אפשרויות עיקריות: הראשונה, כי הסדר הטיעון בין הצדדים שריר וקיים. לפיכך, בהיעדר שיקולים להורות אחרת, יש לכבדו ולגזור את הדין בהתאם. אפשרות שנייה, כי הסדר הטיעון בין הצדדים איננו תקף ובמקרה כזה, לכאורה, חופשיים הצדדים בטיעוניהם לעונש. חשוב להדגיש כי במקרה זה לא התביעה ולא ההגנה ראו עצמם חופשיים בטיעוניהם. הן התביעה והן ההגנה נצמדו למתווה העונשי בהסדר הטיעון, להוציא ההגנה בעניין רכיב פסילת הרישיון בלבד. על פי אפשרות זו, דחיית טענת ההגנה בדבר ניכוי פסילת המרב"ד יוצרת חפיפה בין טיעוני הצדדים לעונש שאותה ראוי לכבד.

5. הסדר הטיעון הוצג לבית המשפט. הנאשם הודה במיוחס לו בכתב אישום מתוקן על פי הסדר זה והורשע בדין. ההגנה שנכחה במועד הצגת ההסדר לא השמיעה כל מחאה על תוכן ההסדר או אופן הצגתו אלא ביקשה לדחות את טיעוניה לעונש. הא ותו לא. בנסיבות אלה, ניסיונה של ההגנה לשפר, מבחינתה, את הסדר הטיעון על דרך של ניכוי פסילת המרב"ד שלא זכה לקבל את הסכמת התביעה אינו מעלה ואינו מוריד. הסדר הטיעון בין הצדדים, הנראה סביר וראוי נוכח תיקון כתב האישום לקולא ועברו של הנאשם, מחייב ויש לגזור את הדין בהתאם לו.

6. גם אם אניח כי הסדר הטיעון איננו תקף אין משמעות הדבר כי אין לו משקל בגזירת הדין שכן הלכה למעשה טענו הצדדים לעונש על פי המתווה שנקבע בהסדר שהוצג לבית המשפט ולא באופן חופשי. ההגנה בטיעוניה סטתה ממתווה זה רק בכל הקשור לניכוי פסילת המרב"ד. לפיכך ככל שאדחה את טענת ההגנה לעניין ניכוי פסילת המרב"ד יביא השיקול של כיבוד רצונם המשותף של הצדדים להטלת עונש על פי טיעוני הצדדים, להוציא עניין ניכוי פסילת המרב"ד.

האם יש לקבל את עמדת ההגנה בדבר הצורך לנכות את פסילת המרב"ד מן הפסילה על פי הסדר הטיעון? לטעמי התשובה שלילית. אפתח ואומר כי שיקולי צדק אינם מכתיבים לנכות את פסילת המרב"ד. ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש ציין כי אי ניכוי פסילת המרב"ד יגרום לכך שהנאשם נענש פעמיים בגין "אותו אירוע". עיון בטופס המרב"ד שולל חשש כזה. הנאשם נותן את הדין בכתב האישום המתוקן על עבירה של נהיגה בהשפעת משקאות משכרים. פסילתו של הנאשם לנהיגה על ידי המרב"ד, לעומת זאת, מבוססת על אי התאמה אישיותית של הנאשם לנהיגה, לא במעשה או מחדל זה או אחר מצדו וודאי לא כזה הקשור לעובדות כתב האישום המתוקן. אינני יכול לקבוע אם כן כי קיים קשר כלשהו בין פסילת המרב"ד לבין הפסילה בגזר דין זה וממילא אינני יכול לקבוע כי אי ניכוי פסילת המרב"ד יגרום להענשת הנאשם פעמיים בגין "אותו אירוע".

לכאורה ניתן להעלות טענה נוספת לפיה אלמלא עובדות כתב האישום המתוקן לא היה הנאשם מופנה למרב"ד ולא היה נפסל על ידו ולפיכך יש הצדקה לנכות את פסילת המרב"ד מן הפסילה על פי גזר הדין. לטעמי, בהיעדר ראיה ליום קשר ענייני בין פסילת המרב"ד לפסילה בגזר הדין זה יביא ניכוי פסילת המרב"ד לכך שעונש הפסילה בגזר הדין לא יהלום את חומרת העבירה בנסיבותיה, בניגוד לעיקרון ההלימה שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

7. לאור כל האמור, אני דוחה את עמדת ההגנה לעניין ניכוי פסילת המרב"ד מן הפסילה בגזר הדין. מן הטעמים שמנתי לעיל אני מוצא להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. פסילת רישיון נהיגה למשך 11 חודשים בניכוי פסילה מנהלית בת 30 יום.

הנאשם יפקיד רישיונו במזכירות בימ"ש זה עד ולא יאוחר מיום 30.12.17

ב. פסילה מותנית בת 6 חודשים ל- 3 שנים על עבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בהשפעת אלכוהול או נהיגה בזמן פסילה.

ג. מאסר מותנה בן 6 חודשים ל- 3 שנים על העבירות המפורטות בס"ק [ב] לגזה"ד.

ד. קנס בסך 2000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 16.11.17 ובכל 16 לחודש עוקב לאחר מכן.

זכות ערעור לבימ"ש המחוזי בת"א תוך 45 יום

ניתן היום, כ"ו תשרי תשע"ח, 16 באוקטובר 2017, במעמד הצדדים.